

Bábika

Eva Kostolányiová

La-lá-la, la-la-la, la-lá-la,
la-la-la, lá-lá-la-lá, lá.
la-la-la, la-lá-la, la-la-la,
la-lá-la, la-lá-la, lá, lá-lá-lá, lá.

Len sa tu v kúte tíško posadí,
ked' noc ukryje nás,
vraj samota jej vôbec nevadí,
šepkala každý raz. ,

Nech teda ide s mašľou vo vlasoch,
s tebou jak dospelá,
ved'bábika mlčí a nezradí,
to by nechcela.

Teraz ju mrzí zas, že často pozývaš
loviť ma hviezdy do dlaní.
Vraj trpí samotou, obrovskou samotou
a každá noc ju poraní.

La-lá-la, la-lá-la, la-la-la, la-lá-la,
la-la-la, lá-lá-la-lá, lá.
La-lá-la, la-lá-la, la-la-la, la-lá-la,
la-la-la, lá-lá-lá-lá, lá.

Viem, kol'ko hodín tíško prebdela,
kým si k nám prišiel zas.
Dúfala so mnou azda privela,
že úsmev mi necháš. ,

Na tvoje slová a smiech pamäta,
ako si v bráne stál,
ved'bábika mlčí a nezradí,
kto mi srdce vzal.

Teraz ju mrzí zas, že často pozývaš
loviť ma hviezdy do dlaní.
Vraj trpí samotou, obrovskou samotou
a každá noc ju poraní.

La-lá-la, la-lá-la, la-la-la, la-lá-la,
la-la-la, lá-lá-la-lá, lá.
La-lá-la, la-lá-la, la-la-la, la-lá-la,
la-la-la, lá-lá-lá-lá, lá.

Raz si však prišiel navždy, adieu,
navždy si zbohom dal,
dúha i tráva slzy nepije,
nocou sa túla žiaľ. ,

Ráno však kráča, kráča po špičkách
k bráne, kde včera stál.
Ved' príde raz ktosi, kto mi splní,
čo si sluboval.

La-lá-la, la-lá-la, la-la-la, la-lá-la,
la-la-la, lá-lá-la-lá, lá.

La-la-la, la-lá-la, la-la-la, la-lá-la,
la-la-la, lá, lá-lá-lá, lá.